

संसृगानः शरांस्तीक्ष्णस्त्रणादाशीविषोपमान् । मयैवैकेन युध्यस्व त्वम्भकेनान्धको यथा ।
 एवमुक्तस्तथेत्युक्ता प्रहरेति च ताडितः । कर्णिना द्रोणतनयं विव्याध मलयध्वजः ।
 मर्मभेदिभिरत्युगैर्वर्णैरग्निशिखापमैः । सयन्मथहनत् द्रौणिः पाण्डुमाचार्यसत्तमः ।
 ततोऽपरान् सुतीक्ष्णग्रान्नाराचान्मर्मभेदिनः । गत्वा दशम्या संयुक्तानश्चत्थामाऽप्यवाहजत् ।
 तान् शरानच्छिनत् पाण्डो नवभिर्निशितैः शरैः । चतुर्भिर्द्वयचाश्वानांशु ते व्यसवोऽभवन् ।
 अथ द्रोणसुतस्येधूंस्तंश्चित्वा निशितैः शरैः । धनुर्ज्या विततां पाण्डाश्चिच्छेदादित्यतेजसः ।
 दिव्यं धनुरथाधिज्यं कृत्वा द्रौणिरमित्रहा । प्रेक्ष्य चाशु रथे युक्तान् शरैरन्यान् हयोत्तमान् ।
 ततः शरसहस्राणि प्रेषयामास वै द्विजः । दधुसन्नाधमाकाशमकरोद्दिश एव च ।
 ततस्तानस्यतः सर्वान् द्रौणेर्योणान्महात्मनः । जानानोऽप्यवयान् पाण्डोऽशातयत् पुरुषर्षभः ।
 प्रयुक्तांस्तान् प्रयत्नेन च्छित्वा द्रौणेरिषूनरिः । चक्ररक्षौ रणे तस्य प्राणुदन्निशितैः शरैः ।
 अथारेक्षाघवं दृष्ट्वा मण्डलीकृतकार्मुकः । प्रास्य द्रोणसुतो वाणान् वृष्टिं पूषात्मजो यथा ।
 अष्टावष्टगवान्यूजः शकटानि यदायुधं । अरुस्तदष्टभागेन द्रौणिश्चित्तेप मारिष ।
 तमन्तकमिव क्रुद्धमन्तकस्थान्तकोपमं । ये ये ददृशिरं तत्र विसंज्ञाः प्रायशोऽभवन् ।
 पर्जन्य इव धर्मान्ते वृष्ट्या साद्रिद्रुमा महीं । आचार्यपुत्रस्तां सेनां वाणवृष्ट्या व्यवीवृषत् ।
 द्रौणिपर्जन्यमुक्तान्तां वाणवृष्टिं सुदुःसहां । बायव्यास्तेण सङ्घिष्य मुदा पाण्ड्यानिलोऽनुदत् ।
 तस्य नानदतः केतुं चन्दनागुरुभूषितं । मलयप्रतिमं द्रौणिश्चित्त्वाऽश्वशतुरो हयान् ।
 सूतमेकेषुणा हत्वा महाजलदनिःस्वनं । धनुश्चित्त्वाऽर्द्धचन्द्रेण तिलशो व्यधमद्रथं ।
 अस्त्रैरस्ताणि संवार्य च्छित्वा सर्वायुधानि च । प्राप्तमयहितं द्रौणिर्न जघान रणेऽप्यथा ।
 एतस्मिन्नन्तरे कर्णो गजानीकमुपाद्रवत् । द्रावयामास स तदा पाण्डवानां महद्वलं ।
 विरथानयिनश्चक्रे गजानश्चांश्च भारत । गजान् बज्जभिरानर्च्छच्छरैः सन्नतपर्वभिः ।
 अथद्रौणिर्महेश्वसः पाण्डां शत्रुनिर्वहणं । विरथं रथिनां श्रेष्ठं नाहनद्युद्धकाङ्क्षया ।
 तं वारणं वारणयुद्धकोविदो द्विपोत्तमं पर्वतसानुसन्निभं । समाभ्यतिष्ठन्मलयध्वजस्वरन् यथाद्रिष्टङ्गं हरिरुन्नदस्तथा ।
 हतेश्वरो दन्तिवरः सुकल्पितस्वराऽभिसृष्टः प्रतिशब्दगो बली । तमाद्रवद्रौणिशराहतस्वरन् जेवन कृत्वा प्रतिहस्ति
 गर्जितं ।
 स तोमरं भास्कररश्मिवर्चसं बलास्त्रसर्गात्तमयत्नमन्युभिः । ससर्ज शीघ्रं परिपीडयन् गजं गुरोः सुतायाद्रिपतीश्वरो
 नदन् ।
 मणिप्रवेकोत्तमवज्रहाटकैरलङ्कृतं चाण्डुकमाल्यमौक्तिकैः । हतो हतोऽसीत्यसकृन्मुदा नदन् पराहनद्रौणिवराङ्गभूषणं ।
 तदर्कचन्द्रग्रहपावकत्विषं भृशतिपातात्पतितं विचूर्णितं । महेन्द्रवज्राभिहतं महास्वनं यथाद्रिष्टङ्गं धरणीतेले तथा ।
 ततः प्रज्ज्वाल परेण मन्युना पदाहतो नागपतिर्यथा तथा । समादेद चान्तकदण्डसन्निभानिषून्मित्रार्त्तिकरंश्चतुर्दश ।